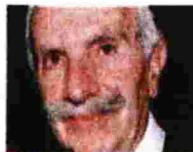

Στην κόψη του ξυραφιού η κοινωνία

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΕΡΤΖΟΥ

Προέδρου της Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών

Ο Ελληνισμός είναι πολιτισμός και, γι' αυτό, ουδέποτε υπήρξε στατικός. Αναμορφώνεται περί τον πυρήνα του συνεχώς και αναμορφώνει. Εμπλουτίζεται και πλουτίζει τον Κόσμο. Τον 21ο αιώνα εισήλθε σε νέο κρίσιμο πεδίο αναμετρήσεων με τον εαυτόν του και με τον Κόσμο. Το εσωτερικό πεδίο αναμετρήσεων, σε απόλυτη αλληλεξάρτηση με το επισφαλές εξωτερικό, ορίζουν η ολόπλευρη εθνική κρίση με κορυφαία την οικονομική, η κατεπείγουσα ανάγκη να αναδομηθεί τάχιστα η χώρα σε όλες τις εκφάνσεις της με βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές, η πρόδηλη ανεπάρκεια και απαξίωση της πολιτικής, η αντοχή και η συνοχή του ελληνικού λαού, η ραγδαία γήρανση του ελληνικού πληθυσμού και οι 1,4 εκατομμύρια ένοι μετανάστες.

Η ισχύς μιας χώρας είναι η συνισταμένη και η δυναμική πολλών παραγόντων. Τέσσερις από τους παράγοντες εθνικής ισχύος συναρτώνται με τους μετανάστες: (α) η συνεκτική, ειρηνική και συμμετοχική κοινωνία της, (β) η εσωτερική ασφάλεια της, (γ) το δημογραφικό της ισοζύγιο και (δ) η εθνική ταυτότητά της. Κορυφαίος αριθμητής της είναι, βέβαια, η οικονομία.

Οι ένοι μετανάστες είναι όπως όλοι οι άνθρωποι: ούτε όλοι «κακοί» ούτε όλοι «καλοί». Αποτελούν ένα τετελεσμένο αυξανόμενο συνεχώς σε μέγεθος, σε ποιότητα και σε προέλευση, το οποίο είναι δυσανάλογο προς το μέγεθος την παράδοση και την αντοχή της Ελλάδος. Εντωμεταξύ, η Τουρκία συστηματικά εξάγει στην Ελλάδα Μουσουλμάνους πρόσφυγες της Ασίας. Στρατηγικός σκοπός της είναι να παραλύσει και έτσι να αιχμαλωτίσει την χώρα. Μεσοπρόθεσμα η τουρκική στρατηγική ενδέχεται να επιτευχθεί, εφ' όσον η ελληνική κοινωνία αλλοιωθεί ποιοτικά και διατηρηθεί κατακερματισμένη σε πληθυσμιακές ομάδες ασύμβατες και εμπόλεμες μεταξύ τους.

Επιβάλλεται, λοιπόν, να εξετασθούν όλες οι πλευρές και οι συνέπειες του μεταναστευτικού ζητήματος με νηφαλιότητα και γνώση. Ωστόσο, σύγχυση εννοιών, άγνοια γεγονότων, ιδεοληψίες, υπεροψίες και φοβίες το περιπλέκουν. Τώρα επί πλέον τα κόμματα, αντί να συζητούν, με το αντιρατσιστικό εισάγουν άσχετα και απρόσφορα, αλλά εγκαιροφλεγή, πράγματα.

«**Τών οικιών** αυτών εμπιμπραμένων αυτοί άδουσι» -οι πολιτικοί ταγοί. Στα

άσωτα πρώτα χρόνια του 21ου αιώνα, οι ένοι μετανάστες παρά τις ύβρεις και τους φόβους μας αλλά και την έκδηλη παραβατικότητα πολλών, προσέφεραν πολύτιμα και πάμφθηνα εργατικά χέρια -με άγρια εκμετάλλευσή μας- εκεί όπου οι Ελληνες δεν καταδέχονταν να δουλέψουν. Ενίσχυσαν την ελληνική οικονομία και τα φθίνοντα ασφαλιστικά ταμεία. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του 2007, οι ένοι παρήγαγαν το 2,6% του ΑΕΠ και αποτελούσαν το 10,4% των μισθωτών της χώρας. Στο ΙΚΑ ήσαν ασφαλισμένοι 350.000 (10% του συνόλου των ασφαλισμένων) και κατέθεταν επησίως εισφορές 887 εκατομμύριαν ευρώ. Στον ΟΓΑ ήσαν ασφαλισμένοι 44.689. Από συνδυασμένα στοιχεία της Τραπέζης της Ελλάδος και της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας εξάγεται ότι οι ένοι μετανάστες συνέβαλαν το έτος 2005 ως εξής:

Η ετησία συνολική δαπάνη τους υπερέβαινε τα δύο εκατομμύρια ευρώ. Η μέση μηνιαία καταναλωτική δαπάνη τους κατά νοικοκυρίο ήταν 1.516 ευρώ έναντι 1.806 ευρώ των Ελλήνων. Διέθεταν 500.000 τραπεζικούς λογαριασμούς με συνολικές καταθέσεις 600 εκατομμυρίων ευρώ και μέση ετησία κατάθεση 12.000 ευρώ έναντι 8.000 ευρώ των Ελλήνων. Τα ετήσια εμβάσματα των Αλβανών στην Πατρίδα τους ανήλθαν σε 500 εκατομ-

μέτρια ευρώ και αντιπροσώπευαν το 9% του ΑΕΠ της Αλβανίας. 20.000, περίπου, Αλβανοί ίδρυσαν δικές τους επιχειρήσεις στην Ελλάδα. 13.725 ήσαν οι ένοι ασφαλισμένοι ελεύθεροι επαγγελματίες και 100.000 οι ιδιοκτήτες κατοικίας. Ταυτόχρονα, όμως, αύξησαν κατακόρυφα την εγκληματικότητα. Στα μεγάλα αιστικά κέντρα δημιούργησαν και ελέγχουν εγκληματικές δίκτυα ναρκωτικών, πορνείας, παρεμπορίου, λαθρεμπορίου και μαζικής επαγγελίας. Στην Αθήνα κατέλαβαν εμβληματικές πλατείες, όπως η Ομόνοια, τρομοκρατούν και ερημώνουν συνοικίες, βεβήλωνουν το ιστορικό κέντρο της. Ακόμη και αν δεν προσαυξηθούν, οι 1.260.000 μετανάστες ισούνται με το 12,6% των αυτοχθόνων Ελλήνων. Παρόμοια αναλογία δεν αντέχει κανείς Λαός, αν δεν τους ενσωματώσει. Επί πλέον, είναι νεαρός πληθυσμός με υψηλό δείκτη γεννητικότητας. Ετοιμόγεννες γυναίκες ήσαν το 70% των ένων που νοσηρεύθηκαν στο ΕΣΥ. Στα ελληνικά σχολεία φοιτούσαν το 2010 περισσότερα από 116.000 παιδιά τους, στα οποία πρέπει να προστεθούν τα βρέφη και όσα ήδη απεφοίτησαν ή απεχώρη-

σαν από το σχολείο. Είναι νέοι και υγείς. Γ' αυτό επιβαρύνουν ελάχιστα την ιατροφαρμακευτική περιθαλψη. Απαρτίζουν 56.600 νοικοκυρία με περίπου ισάριθμες νεαρές οικογένειες, στις οποίες αναλογούν περίπου 30-50.000 νέες γεννήσεις σε μια πενταετία.

Η δημογραφική πυραμίδα του γηγενούς ελληνικού πληθυσμού είναι ακριβώς αντίστροφη των μεταναστών. Η δημογραφία μειώνει δραματικά τις παραγωγικές ηλικίες των Ελλήνων και αυξάνει τους ηλικιωμένους. Από 17,94% το 1956 ο δείκτης γεννητικότητας έπεσε στο 9,28% το 2001.

Από 63.836 το 1961 οι θάνατοι αυξήθηκαν σε 101.928 το 2001. Εληνόπαιδες έως 14 ετών ήσαν 2.240.079 το 1961 και 1.638.307 το 2001. Άνω των 65 ετών ήσαν 687.227 Ελληνες το 1961 και 1.861.471 το 2001. Αντίθετα, σε 1.260.000 μετανάστες, μόνον 10.000 είναι άνω των 65 ετών. Στις 27 χώρες της ΕΕ, με εξαίρεση τη Γερμανία, η Ελλάδα παρουσιάζει τον υψηλότερο δείκτη ηλικιωμένων και μάλιστα ραγδαία αυξανόμενο: 12,7% το 1981, 14,8% το 1993, 17,4% το 2000, 18,5% το 2008 σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ. Ταυτόχρονα, η δεινή κρίση αύξησε δραματικά τη φτώχεια των Ελλήνων. Το 2010 οι δικαιούχοι επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης δηλαδή πολίτες στο όριο της φτώχειας, ανήλθαν σε 2.527.000: ένας στους 4 Ελληνες. Λόγω της γηράνσεως και της διαφθοράς, οι δαπάνες ιατροφαρμακευτικής περιθάλψεως ανέρχονται σε 25 δισ. ευρώ, στο 9,6% του ΑΕΠ και οι δαπάνες συντάξεων στο 12,5% του ΑΕΠ.

Η στρατηγική ισορροπία του πληθυσμού εγγίζει τα όρια αντοχής. Εντωμεταξύ έχει ανατραπεί προ πολλού η οικονομική, χωροταξική και πληθυσμιακή ισορροπία της Ελλάδος από τη διαρκή απερήμωση της ελληνικής Περιφέρειας και την ταυτόχρονη τερατογένεση της Αθήνας, η οποία συγκεντρώνει 4 εκατομμύρια κατοίκους, καταβροχθίζει τους εθνικούς πόρους για τις ανάγκες τους και δεσμεύει στον ομφαλό της τις αποφάσεις της πολιτικής και της γραφειοκρατίας. Την προηγούμενη δεκαετία ο πληθυσμός στον Νομό Ανατολικής Αττικής αυξήθηκε κατά 37% και στον Νομό Δυτικής Αττικής κατά 20,7%. Την ίδια περίοδο ο πληθυσμός στα σύνορα της Ηπείρου, της Μακεδονίας και της Θράκης μειώθηκε επικίνδυνα: Πωγώνι -20,9%, Καλπάκι -19,2%, Δελβινάκι -10,5%, Κόνιτσα -5,4%, Νεστόριο -8,32%, Κορέστεια -6,7%, Κάτω Κλεινές -9,9%, Αχινός -15,2%, Πετρίτσι -10%, Προμαχώνας -6,7%, Τρίγυρο -23,6%, Βύσσα -9,1%, Σουφλί -7,9%, Τυχερό -4,3% και Διδυμότειχο -3,7%.

Το συμπέρασμα εξάγει η απλή σύγκριση. Δεν είναι ρατσιστική. Συνάγει στρατηγική.